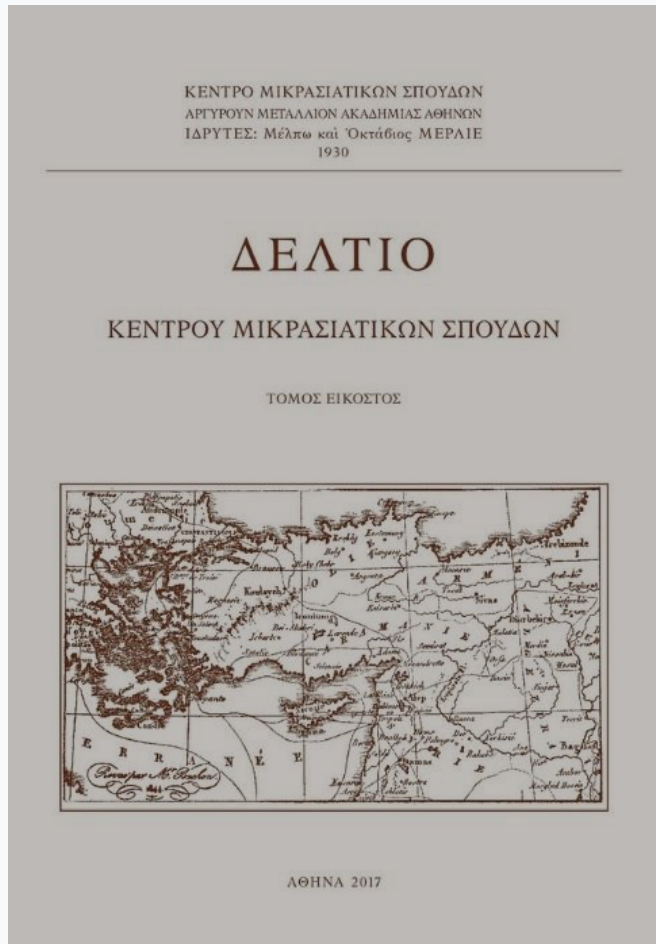

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 20 (2017)

Άποχαιρετισμός από τ' Άπειράθου

Δημήτριος Κώτσος

doi: [10.12681/deltiokms.26118](https://doi.org/10.12681/deltiokms.26118)

Copyright © 2021, Δημήτριος Κώτσος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κώτσος Δ. (2021). Άποχαιρετισμός από τ' Άπειράθου. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 20, 23–24.
<https://doi.org/10.12681/deltiokms.26118>

Δημήτριος Κώτσος

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ Τ' ΑΠΕΙΡΑΘΟΥ

Σήμερα τ' Απεράδου αποχαιρετά τον Βασίλη του Βλάση και μαζί με τ' Απεράδου όλη η Ελλάδα τον Βασίλη Σφυρόερα. Μια σημαντική προσωπικότητα, έναν διανοούμενο, έναν ιστορικό, έναν πανεπιστημιακό δάσκαλο, έναν συγγραφέα. Έναν άνθρωπο που στη διάρκεια του 20ού αιώνα, με το ήθος και την πνευματική δράση, άφησε το δικό του αποτύπωμα στον πολιτισμό αυτού του τόπου.

Γεννιέται στ' Απεράδου της Νάξου το 1921. Τελειώνει το γυμνάσιο στο νησί του και σπουδάζει στο Ιστορικό και Αρχαιολογικό Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου το 1965 αναγορεύεται διδάκτοράς του. Από το 1950 διδάσκει στη Μέση Εκπαίδευση και το 1956 διορίζεται συντάκτης του Κέντρου Έρευνας Μεσαιωνικού και Νέου Ελληνισμού της Ακαδημίας Αθηνών. Πραγματοποιεί πολλές επιστημονικές αποστολές και συμμετέχει σε διάφορα επιστημονικά σωματεία. Λόγω των δημοκρατικών φρονημάτων του, παίρνει την έδρα του Τμήματος της Μεσαιωνικής και Νεώτερης Ιστορίας μετά την πτώση της Χούντας. Με τα ψευδώνυμα Δρόσος Καραβάς και Βασίλειος Κρηνιώτης –που παραπέμπουν σε γειτονίες του χωριού του– παρουσιάζει πολλά λογοτεχνικά δημοσιεύματα. Οι ιστορικές του μελέτες αναφέρονται κυρίως στην περίοδο της Τουρκοκρατίας.

Μια μορφή γλυκιά και αγαπητή σε όλους ο Βασίλης Σφυρόερας. Ένας άνθρωπος απλός μα τόσο σημαντικός ταυτόχρονα, που όποτε οι συγχωριανοί του Απεραδίτες τον αποκαλούσαν κύριο Βασίλη, εκείνος τούς αποστόμωνε, λέγοντάς τους: «Θέλω να μου μιλείτε στον ενικό, για σας είμαι ο Βασίλης του Βλάση».

Και για μας τους Απεραδίτες είναι ένας ακόμα μέσα στους τόσους και τόσους που καμαρώνουμε γι' αυτόν, που μιλάμε γι' αυτόν στους άλλους και ψηλώνουμε γιατί ξέρουμε την αξία, την ουσία του, το μέγεθός του. Τα συγγράμματά του θα καθοδηγούν τις νέες γενιές στον δρόμο της επιστήμης και

της ιστορίας. Η μορφή του θα μείνει αξέχαστη σε όλους μας, μα πιο πολύ στα παιδιά του, τον Παύλο και τη Μαρία, που ακολουθούν την πορεία του πατέρα τους. Μια πορεία σεμνή, ουσιαστική και αξιόλογη όπως και εκείνος.

Αφήνει, λοιπόν, πίσω του μαζί με το έργο του δύο αξιόλογα παιδιά, που τιμούν τον πατέρα τους και είναι έτοιμα να τον ξεπεράσουν.

Να 'ναι καλά, να τον θυμούνται, να 'ναι περήφανοι γι' αυτόν, όπως είμαστε κι όλοι εμείς οι συντοπίτες που τον γνωρίσαμε από κοντά. Όπως θα τον θυμούνται οι φοιτητές του να διδάσκει ιστορία στα πανεπιστημιακά έδρανα, όπως θα τον θυμούνται οι αναγνώστες των βιβλίων και των συγγραμμάτων του, όπως θα τον θυμάται η αδερφή του η Μαίρη και τ' ανίψια του.

Καλό ταξίδι, Βασίλη Σφυρόερα!

Έζησες μια γεμάτη ολοκληρωμένη ζωή, με δυσκολίες και πλούτο συνάμα – πλούτο εσωτερικό, πνευματικό. Πήγαινε τώρα να συναντήσεις την αγαπημένη σου γυναίκα, να της πεις για τα παιδιά και τα εγγόνια σας. Πήγαινε να βρεις ξανά τους γονείς και τ' αδέρφια σου, Νίκο και Μιχάλη. Έχετε πολλά να πείτε.

Εμείς από δω και όλο τ' Απεράθου που τόσο αγάπησες, θα σε τιμάμε και θα μιλάμε για εσένα στα νέα παιδιά.